

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 484/05
21.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, i savetnika Biljane Dragaš, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva u pokušaju iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona i dr., rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu, branioca optuženog AA advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.br.14880/04 od 19.01.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 21.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane, žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Beogradu K.br.14880/04 od 19.01.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela teški slučaj razbojništva u pokušaju iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona, krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 3. Krivičnog zakona Republike Srbije, pa mu je prvostepeni sud primenom odredbi člana 5, 33, 38,41,42,43,48. i 50. Osnovnog krivičnog zakona, prethodno utvrdio za izvršenje krivičnog dela teški slučajevi razbojništva u pokušaju iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona, kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, za krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i za krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 3. Krivičnog zakona Republike Srbije, kaznu zatvora u trajanju od šest meseci i osudio ga na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i tri meseca u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 27.10.2004. godine, pa nadalje.

Istom presudom obavezan je optuženi AA da oštećenoj BB, na ime naknade štete plati iznos od 4.000,00 dinara i 65 eura u dinarskoj protivvrednosti po zvaničnom kursu Narodne banke Srbije na dan isplate. Oštećena VV upućena je na parnicu radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahteva. Navedenom presudom optuženi AA oslobođen je dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Beogradu, zbog odluke o kazni, sa žalbenim predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu preinači i optuženog AA osudi na kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju.

- Branilac optuženog AA, advokat AB, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, vezano za krivična dela iz tač.1. i 2. izreke ožalbene presude, sa žalbenim predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu ukine i

predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž.br.614/05 od 07.04.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca u Beogradu, presudu Okružnog suda u Beogradu K.br.1488/04 od 19.01.2005. godine preinači u pogledu odluke o kazni, a da žalbu branioca okrivljenog odbije kao neosnovanu.

Vrhovni sud je razmotrio sve spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda kao i stava Republičkog javnog tužioca Srbije, datog u napred navedenom podnesku, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka o kojima drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. ZKP-a).

Činjenično stanje vezano za krivična dela iz tačke 1. i 2. izreke pobijane presude, a koja se pobija žalbom branioca optuženog kao pogrešno i nepotpuno utvrđeno, prvostepeni sud je po nalaženju ovog suda pravilno utvrdio proizilazi u odnosu na krivično delo iz tačke 1. izreke pobijane presude iz iskaza oštećene VV iz koga se utvrđuje da su kiosku prišla sva tri lica, da su se druga dvojica naslonila na pult što i po oceni ovog suda ukazuje da je prisustvo druga dva lica pojačalo efekt pretnje lica koje je držalo oružje i uticalo da oštećena ozbiljno shvati pretnju. Osim toga, oštećena je navela da su sva tri lica zajedno pobegla, što i po oceni ovog suda ukazuje na međusobno sadejstvo napadača i postojanje grupe kao bitnog elementa krivičnog dela koje je okrivljenom AA stavljeno na teret, pa kako izvršiocu nisu ništa protivpravno oduzeli delo je ostalo u pokušaju.

Stoga su navodi žalbe branioca optuženog AA da činjenično stanje u pobijanoj presudi ukazuje samo na indiciju o učestvovanju optuženog u događaju, pri čemu se na indicijama ne može zasnovati sudska odluka, ocenjeni neosnovanim.

Nadalje, činjenično stanje u odnosu na tačku 2. izreke pobijane presude koja se takođe osporava žalbom branioca optuženog AA prvostepeni sud je takođe pravilno utvrdio na osnovu iskaza samog okrivljenog, kao i na osnovu iskaza oštećene kao svedoka GG, pa je Vrhovni sud ocenio neosnovanim navode branioca optuženog da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio da je optuženi prema oštećenju ispoljio pretnju neposrednim napadom na telo, u funkciji oduzimanja novca, kao i da je taj zaključak potpuno kontradiktoran iskazu oštećene, te da objektivno ispoljena pretnja neposrednim napadom na telo oštećenog u konkretnom slučaju nije postojala.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obeležja krivičnog dela teški slučaj razbojništva u pokušaju iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. u vezi člana 19. OKZ-a, krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS i krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 3. KZ RS.

U pogledu odluke o kazni Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud cenio sve okolnosti iz člana 41. OKZ-a, pa je tako od otežavajućih okolnosti na strani optuženog cenio da je optuženi AA i ranije dolazio u sukob sa zakonom, uključujući tu istovrsna krivična dela kao i brojnost i težinu krivičnih dela za koja je oglašen krivim, dok je sa druge strane delimično priznanje optuženog, izraženo kajanje, spremnost da ne čini nova krivična dela i mladost okrivljenog, prvostepeni sud pravilno ocenio kao osobito olakšavajuće okolnosti podobne da se u konkretnom slučaju primene odredbe člana 42. i 43. OKZ-a, pa je takođe pravilno optuženom AA utvrdio pojedinačne kazne i to za izvršenje krivičnog dela težak slučaj razbojništva u pokušaju iz člana 169. u vezi člana 168. KZ RS u vezi člana 19. OKZ kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, za izvršenje krivičnog dela razbojništva iz člana 168. KZ RS kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i za izvršenje krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 3. KZRS kaznu zatvora u trajanju od šest meseci pravilnom primenom odredbi člana 48. OKZ-a optuženom izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i tri meseca koja je kazna i po nalaženju ovoga suda nužna mera za postizanje svrhe kažnjavanja iz člana 5. i 33. OKZ-a.

Navode žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, da prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio činjenicu da prethodna kazna i pritvor nisu uticali na optuženog da prestane sa vršenjem krivičnih dela bez obzira što se ne radi o pravnosnažnoj presudi i predlog za izricanjem kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju optuženom AA od strane Vrhovnog suda Srbije ocenjeni su neosnovanim i bez uticaja na drugačiju odluku suda u konkretnom slučaju.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća – sudija,
Biljana Dragaš, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

Iji